

La família reial al complet. Des de fa molts estius, els reis espanyols passen la canícula al palau mallorquí de Marivent.

La discreta Operació Marivent

Després que un grup d'empresaris mallorquins intentessin regalar un iot al rei, són ara les institucions balears les que volen fer-li un altre present: 23.000 metres quadrats de zona verda de Palma per a ús exclusiu de la família reial.

Els anys 1988 i 1996 marquen negativament l'estada estiuenca de la família reial espanyola a Mallorca. El primer any, el palau de Marivent, la residència oficial d'estiu, perdía els mobles i una valuosa col·lecció d'art. El segon any, la germana del rei, Pilar de Borbó, veia que la seva casa de Portopí era convertida en runes, esbucada seguint una ordre judicial, fruit d'un llarguíssim plet obert per un ciutadà que es va veure perjudicat per una ampliació il·legal de la casa. Els dos fets, tot i que mai

—com és norma de la casa— no han estat comentats oficialment, causaren una profunda decepció en la règia família, especialment en la reina, segons asseguren diverses fonts de Palma. A més, l'intent d'atemptat contra el rei, l'estiu de 1996, no ajudà precisament a fer de Mallorca un lloc ideal per a les vacances estiuenques del cap de l'estat i de la seva família.

Per bé que formalment no hi ha cap relació amb aquests fets, d'ençà uns anys s'ha parlat i comentat molt la possibilitat que els

reis "distribuïssin" les vacances entre Mallorca i altres llocs. O bé, que l'hereu i les infantes tinguessin les seves residències estiuenques en altres zones de l'estat.

Si aquests intents han estat simples globus sonda llançats per grups interessats a disputar a Mallorca la presència reial, o bé responien a idees sorgides d'instàncies més o menys oficials, no se sap. Però per si de cas des de fa temps, i molt més intensament els darrers mesos, les institucions oficials i els grups econòmics illencs ha posat fill a l'agulla per

intentar assegurar la presència estiuenc dels reis i de la seva família.

Primer va ser la rehabilitació de la casa coneguda com Son Vent, just a la vora del palau de Marivent, que el Govern balear cedirà a Patrimoni Nacional perquè hi tinguí la residència oficial d'estiu el príncep Felip. Una segona passa va ser quan un grupat d'empresaris, empreses i institucions feren una fundació per regalar a Patrimoni un iot perquè sigui usat pel rei. La tercera passa serà la compra per part de l'Ajuntament de Palma dels terrenys veïnats a Marivent, que segons l'actual Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) haurien de ser zona verda, per cedir-los a Patrimoni perquè siguin part del complex de Marivent. Una operació que es desenvolupa amb molta discreció i pensant bé cada passa, per evitar complicacions que ja s'han produït en el passat, en qüestions relacionades amb la Casa Reial.

Marivent. El casal de Marivent és una residència d'estil regionalista, projectada per Guillem Forteza entre 1923 i 1925. Va ser encarregada pel magnat grec Ioannes Saridakis, un enamorat de l'illa i de l'art que omplí Marivent amb una valuosa col·lecció de mobles, miralls, cornucòpies, catifes i caixes, entre d'altres objectes artístics, a més d'una notable pinacoteca. Quan morí Saridakis (1965) la seva vídua, Anna Marconi, donà l'edifici a la Diputació Provincial. Naixia així la Fundació Saridakis (1966), formada per l'edifici i el contingut artístic. Segons fonts coneixedores del cas, els estatuts ja preveïen la possibilitat de fer cessió de l'edifici com a residència d'alts càrrecs. Però no cedien el contingut artístic de Marivent, a no ser que fos com a museu. El 1972 la Diputació cedeix el palau als aleshores prínceps d'Espanya com a residència d'estiu i, per tant, perd el caràcter de museu. Deu anys més tard, el 1983, l'hereu de la vídua de Saridakis, J. C. Herreman Marconi, demanà a través d'una carta enviada a Nicolau de Cotoner, que

ARXIU / EFE

Dalt, imatge del palau de Marivent. Baix, dipòsits en el solar propietat de l'empresa CLH que l'Ajuntament de Palma vol comprar per cedir-lo a Marivent.

era el Cap de la Casa Reial, que se li tornassin tots els béns de l'herència de Saridakis. Cotoner contestà que això era responsabilitat del Govern balear (com a hereu de l'extinta Diputació de Balears). No hi hagué resposta positiva i Herreman va als tribunals que li donen la raó el 1986. Però el Govern balear recorre la sentència. El mateix any l'Audiència falla en favor de l'hereu de Saridakis, el qual ja havia limitat la reclamació al contingut de Marivent. El Govern recorre novament davant el Tribunal Suprem,

perdent l'apel·lació el 1988. El 27 de setembre del 1988 Herreman Marconi i el seu representant legal es personaren davant el Jutjat de Primera Instància de Palma, procedint-se a l'entrega de tot el contingut artístic del palau al legítim hereu. En total, dos contenidors plens d'art del qual mai no s'arribà a saber el valor total.

Aquell afer va ser molt silenciats per les institucions balears i centrals. Com s'ha vist, sempre posaren tots els entrebancs possibles —legals, és clar— per evitar que les reclamacions de l'hereu de Sari-

ARXIU / EFE

ARXIU / EFE

El matrimoni Urdangarín-Borbó (a l'esquerra) i el Marichalar-Borbó (a la dreta) podrien tenir en el futur complex de Marivent les seves pròpies residències d'estiu. De la mateixa manera que el príncep Felip (al costat) hi tendrà aviat a punt la residència de Son Vent.

dakis poguessin molestar les vacances reials.

La mateixa actitud, si no obstructionista sí almenys no gaire col·laboradora, mostrà l'Ajuntament de Palma amb l'afer de la casa de Portopí de la germana del rei, fins que davant la pressió de la resolució judicial (i també la pressió política del PSM) es va veure obligat a executar la sentència i enderrocar la casa.

L'Operació Marivent. Precisament per evitar aquesta pressió política i mediàtica, ara s'està portant a terme la nova Operació Marivent amb una gran discreció. Aquesta operació, en síntesi, consisteix en el següent: l'Ajuntament de Palma comprarà els terrenys veïnats de Marivent a l'empresa CLH (Compañía de Logística de Hidrocarburos, l'antiga Campsa, actualment formada per Repsol, Carburantes Espanoles i, en menor mida, per British Petroleum Oil) que hi té enormes dipòsits de combustible, fins fa pocs anys operatius. Són 57.000 metres quadrats, actualment catalogats com a zona verda perquè la puguin gaudir els ciutadans de Palma i visitants. Segons informà el *Diari de Balears* les intencions de l'Ajuntament, presidit per Joan Fageda (PP), és que una part, 22.320 metres quadrats siguin cedits al complex de Marivent, requalificant-los a través de la revisió del PGOU que està en marxa, i la resta, que quedin com a zona verda, si bé aquesta part tendria

ARXIU / EFE

una franja de seguretat, l'extensió de la qual no es coneix.

Una vegada feta l'operació, Marivent tendria prou espai per acullir el palau dels reis, Son Vent com a residència del príncep, a més de dues possibles residències per als matrimonis Marichalar-Borbó i Urdangarín-Borbó. Totes les edificacions dins un mateix complex que, així, permetria més fàcils condicions de seguretat, vertadera obsessió des de l'intent d'atemptat de l'agost del 96. D'aquesta manera, les institucions balears —i bona part de la societat mallorquina— tendrien la recompensa als seus anhels: que la Família Reial en bloc continuàs gaudint de les vacances d'estiu a Mallorca.

Ja fa més d'un any que alts representants de les institucions balears sondejaren l'espectre me-

diàtic balear per veure com respondrien si les institucions s'implícaven a fons en l'operació. Aquestes instàncies no volen, com no ho vol la Casa Reial, que es pugui desfermar una polèmica política i mediàtica com passà amb l'herència de Saridakis i amb la casa il·legal de la germana del rei. En aquest sentit, l'actitud que podrien adoptar el PSM i EU preocupa molt, perquè se suposa que serien els més reacis. El motiu? Que previsiblement la despesa econòmica total serà enorme. I és que l'operació s'ha complicat una mica per l'ambició de CLH que veu com amb aquesta requalificació dels terrenys, hi pot treure molt més doblers. El *Balears* informava que CLH no en volia ni sentir parlar de l'actual oferta (600 milions) de l'Ajuntament, el qual ja començava a considerar com a possible que l'operació podria superar els 900 milions. Tenint en compte que l'Ajuntament té per a enguany només 800 milions presupostats per a expropiacions, ja es pot entendre l'embolic en què es troba. És en aquest punt en què podria implicar-s'hi el Govern, segons deia el *Balears*, anant a socórrer econòmicament l'Ajuntament. De moment, però, tot són silencis, a l'espera de si l'Ajuntament i CLH tanquen l'acord i, després, es revisa el PGOU. Seria aleshores quan, sobretot si hi entra el Govern, podria començar de bon de veres la polèmica política.

Miquel Payeras